

מ"ת 24685/02/19 - אבירם זגורי נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 24685-02-19 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר)
תיק חיצוני: 508829/2018

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקש אבירם זגורי
 ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג
נגד מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי) ע"י עו"ד רותם יוחנני
המשיבה

החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש לעיין מחדש בהחלטה בדבר מעצרו עד תום ההליכים וזאת על רקע טענתו לכרסום משמעותי בתשתית הראייתית העומדת לחובתו.
2. ביום 11.2.2019 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירות של רצח, ניסיון רצח, חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת והובלת נשק - עבירות מיום 16.11.2019. וכן בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
3. ביום 12.5.2019 קבע בית המשפט דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המבקש והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. על החלטת בית המשפט בדבר קיומן של ראיות לכאורה הוגש ערר לבית המשפט העליון - בש"פ 3890/19. ביום 20.6.2019 הערר נמחק לבקשת ב"כ המבקש.
4. **ב"כ המבקש** במסגרת הבקשה לעיון חוזר טען כי בחומר חקירה נוסף שהועבר לעיונו ביום 11.6.2019, דהיינו 4 חודשים לאחר הגשת כתב האישום נגד המבקש, נתגלו עובדות חדשות שיש בהן כדי לכרסם באופן משמעותי בתשתית הראייתית לחובת המבקש. חומר החקירה הנוסף כולל הודעה נוספת ומאוחרת של המתלוננת שולה הרוש (ע"ת 68) שנגבתה ממנה ביום 21.5.2019, וכן מזכר מיום 27.5.2019 בנוגע לשיחה שערכה הפרקליטה המטפלת בתיק עם המתלוננת.

לגופם של דברים נטען כי התנהלותה של המשיבה בעניינו של המבקש עולה כדי אכיפה בדרנית ואפליה, טענה אשר מתחזקת לשיטתו לאור חומר החקירה הנוסף שהתקבל. בעניין זה הפנה להודעתה המאוחרת כאמור של המתלוננת בה היא מזכירה בשם את האדם נוסף שלכאורה היה עם המבקש בעת אירוע הירי - נאור אוהיון מירלשווילי (להלן: "נאור"). וכן למזכר שערכה הפרקליטה המטפלת בתיק לפיו המתלוננת סיפרה לה בשיחת

טלפון כי "...נאור אוחיון הוא זה שהיה עם אבירם בזמן ביצוע הירי... נאור היה שם אני יודעת את האמת...". נטען כי המשיבה בחרה שלא להגיש כתב אישום כנגד נאור וזאת למרות התשתית הראייתית שקיימת בתיק החקירה לחובתו. עוד נטען כי המשיבה בחרה להסתמך על הודעותיה של המתלוננת בכדי לבסס התשתית הראייתית כנגד המבקש, אולם מדובר במתלוננת שמסרה גרסה מתפתחת, עם סתירות גלויות לעין ומהותיות.

5. **ב"כ המשיבה** מנגד טענה כי התשתית הראייתית העומדת לחובת המבקש הינה ברורה ולא חל בה כל שינוי. עוד נטען כי כנגד נאור עומדת תשתית ראייתית שונה לחלוטין. לשיטתה לא מתקיים כל כרסום בראיות, משכך עתרה לדחות את הבקשה לעיון חוזר ולהותיר את החלטת בית המשפט בדבר מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים על כנה.

אשר לטענתו של המבקש בדבר אכיפה בררנית, נטען כי המתלוננת יצרה קשר טלפוני עם הפרקליטה ביום 21.5.2019, אמרה לה מספר דברים הנוגעים לאדם הנוסף שהיה יחד עם המבקש בזמן אירוע הירי לכאורה ולאחר מכן הופנתה על ידי הפרקליטה למשטרה (ראה מזכר מיום 27.5.2019). בהודעתה במשטרה מסרה המתלוננת דברים שהם בבסיסם אותם הדברים שמסרה בהודעות קודמות. המתלוננת לא מסרה פרטים חדשים מלבד שמו של נאור.

לשיטת המשיבה התשתית הראייתית נגד נאור שונה מהתשתית הראייתית נגד המבקש - שמו נמסר על ידי המתלוננת בהודעה מאוחרת המבוססת על זיהוי קולי בלבד. מה גם שהמשיבה בחנה פעם נוספת את חומר הראיות נגד נאור לאור הודעתה של המתלוננת וסברה כי חרף ההודעה אין שינוי מהותי בתשתית הראייתית הקיימת לחובת נאור ועל כן הוחלט שלא להגיש נגדו כתב אישום ולא לחקור אותו שוב תחת אזהרה.

אשר לתשתית הראייתית נגד המבקש נטען כי זו לא השתנתה כלל ובהתאם לה ניתנה החלטת בית המשפט מיום 12.5.2019. עוד צוין כי המבקש שמר על זכות השתיקה בחקירותיו ולא מסר גרסה לאירוע וכן טרם נתן מענה מפורט לכתב האישום נגדו.

6. כידוע, על מנת שתקום עילה לשחרור ממעצר במהלך משפט, לאחר שכבר נמצא בשלב קודם שקיימות הוכחות לכאורה להרשעת הנאשם, יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה.

ראה בעניין זה דברים בית המשפט העליון בבש"פ 4794/95: **"צריך להיות בשינוי שחל, כדי להפוך את הקערה על פיה, עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו... כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להפוך את גרסת התביעה או כדי לכרסם בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור נאשמים ממעצר..."**.

עוד נקבע כי ככלל, העלאת טענת הגנה מן הצדק מהסוג של אכיפה בררנית תיעשה במסגרת ההליך העיקרי,

הגם שאין לשלול לחלוטין את האפשרות להעלותה במסגרת הליך המעצר. המשוכה הראשונה שעל הטוען לאכיפה בררנית לצלוח היא להראות כי בנסיבות העניין ההבחנה שננקטה בינו לבין מעורבים אחרים בפרשה היא שרירותית ובלתי מוצדקת.

7. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי באסמכתאות הרלוונטיות ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות שכן אין בהשגות המבקש כי להצביע על שינוי דרמטי במערך הראיות שהונח לחובת המבקש, כנדרש על פי המבחנים שהוטו בפסיקה.

המבקש לא עמד במשוכה הראשונה ולא הצליח להראות כי בנסיבות העניין ההבחנה שננקטה בינו לבין נאור היא שרירותית ובלתי מוצדקת. כפי שכבר נקבע בהחלטת בית המשפט מיום 12.5.2019 דין טענה זו להידחות שכן המשיבה נתנה את דעתה למכלול הראיות בתיק. כך עשתה שוב לאור הראיות החדשות שהתקבלו מאוחר יותר (החומר הנוסף אליו הפנה הסנגור) והגיעה למסקנה כי בעניינו של נאור התשתית הראייתית שנאספה אינה מספיקה בכדי לבסס ראיות לכאורה, וזאת בשונה מהמערך הראייתי הקיים לחובת המבקש.

למעשה, מרבית השגות הסנגור במסגרת הבקשה לעיון חוזר, נידונו במסגרת החלטת בית המשפט בדבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המבקש (ראה החלטה מיום 12.5.2019).

משכך הם פני הדברים, ובהעדר כרסום משמעותי כנדרש על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה ישלח לצדדים

ניתנה היום, ו' אב תשע"ט, 07 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.